ఒరిస్సా రాష్ట్రం మరియు మరొకరు

1960
సెప్టెంబర్ 20

వర్సెస్

మెసర్స్ చాకోభాయ్ ఘేలాభాయ్ అండ్ కంపెనీ

(ఎస్. కె. దాస్, ఎం. హిదయతుల్లా, కె. సి. దాస్ గుప్తా, జె.సి. షా, మరియు ఎన్. రాజగోపాల అయ్యంగార్, న్యాయమూర్తి.)

అమ్మకపు పన్ను – అమ్మకపు పన్ను అధికారులు – న్యాయస్థానాలు – అప్పీలు మరియు పునః పరిశీలన కోసం దరఖాస్తుపై రుసుము విధించడం – పన్నులు – శాసన సామర్థ్యం – అమ్మకం జరిగిన ప్రదేశం – వాస్తవం యొక్క చట్టబద్ధ కల్పన – అనేక త్రైమాసికాలకు ఒక నోటీసు జారీ – చట్టబద్ధత – ఒరిస్సా అమ్మకపు పన్ను చట్టం, 1947 (ఒరిస్సా 14 ఆఫ్ 1947), సెక్షన్ 2(జి), 12(5), 29(2)(ఎస్) – ఒరిస్సా అమ్మకపు పన్ను నియమాలు, 1947, నియమనిబంధనలు 20, 59 – భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 (25 & 26 జియో 5, అధ్యాయం 42), ఏడవ షెడ్యూల్, జాబితా II, అంశాలు I, 48, 54.

ప్రతివాది సంస్థ, దీని ప్రధాన కార్యాలయం మధ్యప్రదేశ్ లో ఉంది మరియు 1948 నుండి 1951 సంవత్సరాలలో , ఒరిస్సాలోని కొన్ని అటవీ ప్రాంతాల నుండి బీడీ ఆకులను సేకరించి ఒరిస్సా రాష్ట్రం వెలుపల వివిధ గమ్యస్థానాలకు పంపడంలో నిమగ్నమై ఉంది , ఒరిస్సా అమ్మకపు పన్ను చట్టం , 1947 కింద డీలర్ గా నమోదు చేసుకోలేదు మరియు నోటీసు జారీ చేసినప్పటికీ రిటర్న్ సమర్పించలేదు.

చట్టంలోని సెక్షన్ 12(5) ప్రకారం జరిమానా ఎందుకు విధించకూడదో కారణం చూపాలని కోరారు. మదింపు అధికారి తన ఉత్తమ నిర్ణయం మేరకు పన్నును మదింపు చేసారు మరియు పన్ను త్రైమాసికాలకు పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే టర్నోవర్ ను నిర్ణయించారు, మొదటి త్రైమాసికం 1948 జూన్ 30 తో ముగుస్తుంది మరియు చివరి త్రైమాసికం 1951 మార్చి 31 తో ముగుస్తుంది. ప్రతి త్రైమాసికానికి రూ.500 జరిమానా కూడా విధించారు. మదింపు మరియు జరిమానా ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా ప్రతివాది అమ్మకపు పన్ను అసిస్టెంట్ కలెక్టర్ కు చేసిన అప్పీలును కొట్టివేయగా, పునః పరిశీలన పిటిషన్ ను వాణిజ్య పన్నుల కలెక్టర్ గడువు ముగిసినందున తిరస్కరించారు. ఒరిస్సాలో బీడీ ఆకుల అమ్మకాలు జరగనందున ప్రతివాది ఒరిస్సాలో డీలర్ కాదని అప్పీలేట్ అథారిటీ ముందు తీసుకున్న అభ్యర్థనలలో ఒకటి, అయితే అప్పీల్ విచారణలో ఒరిస్సాలో అమ్మకాలు పూర్తయ్యాయని ప్రతివాది న్యాయవాది అంగీకరించారు. ప్రతివాది దాఖలు చేసిన రిట్ పిటిషన్ పై హైకోర్టు మదింపు మరియు జరిమానా ఉత్తర్వులను రద్దు చేసింది, ఇతర విషయాలతోపాటు, ఈ ప్రాతిపదికలపై (1) "అమ్మకాన్ని" నిర్వచించే చట్టంలోని సెక్షన్ 2 (జి) లోని రెండవ మినహాయింపు నిబంధనను అడాప్షన్ ఆఫ్ లాస్ ఆర్డర్, 1950 ద్వారా రద్దు చేయడం వల్ల మదింపు ఉత్తర్వులు చెల్లవని, (2) పునః పరిశీలన లోని అప్పీల్ మెమోరాండం మరియు దరఖాస్తుపై చట్టంలోని సెక్షన్ 29(2) (ఎస్) r/w నియమం 59 ప్రకారం గ్రేడెడ్ స్కేల్ పై రుసుము వసూలు చేయడం అది రాష్ట్ర అధికారానికి అతీతమైన పన్ను విధించడానికి సమానం అని, (3) చట్టంలోని సెక్షన్ 12(5) కింద జారీ చేసిన నోటీసు చట్టానికి అనుగుణంగా లేదని, ప్రతి త్రైమాసికానికి వేర్వేరుగా నోటీసులు జారీ చేయలేదని.

(1) నిర్ణయించారు, అమ్మకం ఎక్కడ పూర్తయిందనే ప్రశ్న వాస్తవాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది మరియు ఇది కేవలం

చట్టానికి సంబంధించిన స్పష్టమైన ప్రకటన కాదు మరియు, అందువల్ల ప్రతివాది యొక్క న్యాయవాది చేసిన అంగీకారం ప్రతివాదికి కట్టుబాటు అవుతుంది ; మరియు అంగీకారం చట్టంలోని సెక్షన్ 2 (జి) పరిధిలోకి అమ్మకాలను తీసుకువచ్చినందున, సెక్షన్ 2 (జి) యొక్క రెండవ మినహాయింపు నిబంధనను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం అనవసరం మరియు అమ్మకాలు పన్ను విధించదగినవి;

(2) అమ్మకపు పన్ను అసిస్టెంట్ కలెక్టర్ మరియు వాణిజ్య పన్నుల కలెక్టర్లతో సహా అమ్మకపు పన్ను అధికారులు ఈ చట్టం క్రింద న్యాయ సదృశమైన విధులను నిర్వహించినప్పటికీ, "కోర్టు" అనే పదం యొక్క కఠినమైన అర్థంలో కోర్టులు కాదు;

(3) చట్టంలోని సెక్షన్ 29(2) (ఎస్) r/w నియమం 59 ప్రకారం విధించిన ఫీజులు పన్నులు కావు, ప్రభుత్వ సంస్థ అందించే సేవలకు విధించినవి. శాసన అసమర్థత కారణంగా సెక్షన్ 29(2) (ఎస్) చెల్లుబాటు కాదు, నియమం 59 ఆ సెక్షన్ కింద అనుమతించిన దానికంటే అతీతము కాలేదు;

కమీషనర్, హిందూ రిలిజియస్ ఎండోమెంట్స్ , మద్రాస్ v. *శ్రీ లక్ష్మీంద్ర తీర్థ స్వామియర్ ఆఫ్ శ్రీ షిరూర్ మఠ్,* [1954] ఎస్. సి. ఆర్. 1005, ఆధారపడ్డారు.

(4) చట్టంలోని సెక్షన్ 12(5) కింద అనేక త్రైమాసికాలకు ఒక నోటీసు జారీ చేయడం చట్టానికి విరుద్ధం కాదు, ఎందుకంటే ఈ సెక్షన్ ఒక త్రైమాసికం కంటే ఎక్కువ వ్యవధిని సూచిస్తుంది.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 710 ఆఫ్ 1957.

ఓ. జె. సి. నం. 92 ఆఫ్ 1954 లో ఒరిస్సా హైకోర్టు 1955 సెప్టెంబరు 5న ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వులపై అప్పీలు.

ఎస్. సి. ఛటర్జీ, హెచ్. జె. ఉమ్రిగర్ మరియు *టి. ఎం. సేన్* పిటిషనర్ల తరఫున.

జె. ఎం. థాకర్ మరియు *జె. బి. దాదాచాంజీ* ప్రతివాదుల తరపున.

ఆర్. గోపాలకృష్ణన్ మరియు *జె. బి. దాదాచాంజీ,* ఇంటర్వెనర్ తరపున.

1960. సెప్టెంబర్ 20. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును వెలువరించినది

ఎస్. కె. దాస్ జె. – ఇది ఒరిస్సా హైకోర్టు మంజూరు చేసిన సర్టిఫికేట్ పై అప్పీలు. పిటిషనర్లుగా ఒరిస్సా రాష్ట్రం మరియు వాణిజ్య పన్నుల కలెక్టర్, ఒరిస్సా ఉన్నారు. ప్రతివాది 'బీడీ' ఆకులతో వ్యవహరించే భాగస్వామ్య సంస్థ అయిన మెస్సర్స్ చకోభాయ్ ఘేలాభాయ్ అండ్ కంపెనీ.

ఇవి సంక్షిప్త వాస్తవాలు. ఈ ప్రతివాది సంస్థ ప్రధాన కార్యాలయం మధ్యప్రదేశ్ లోని బాగ్ బెహరాలో ఉంది. 1948 నుంచి 1951 వరకు ఒరిస్సాలోని కొన్ని అటవీ ప్రాంతాల నుంచి 'బీడీ' ఆకులను సేకరించే పనిలో

నిమగ్నమైంది. అలా సేకరించిన ఆకులను కట్టలుగా తయారు చేసి ఒరిస్సాలోని ప్రతివాది గోదాములో భద్రపరిచారు. ఆ తర్వాత వాటిని విక్రయించి ఒరిస్సా రాష్ట్రం వెలుపల వివిధ గమ్యస్థానాలకు పంపించారు. ఒరిస్సా అమ్మకపు పన్ను చట్టం, 1947 (ఒరిస్సా చట్టం XIV ఆఫ్ 1947), ఇకపై చట్టం అని పిలుస్తారు, కింద ప్రతివాది తనను తాను డీలర్ గా నమోదు చేసుకోలేదు. 1947 అక్టోబర్ నుంచి 1950 జూన్ 30 వరకు జరిగిన ప్రతి త్రైమాసికానికి సంబంధించిన టర్నోవర్ వివరాలను వేర్వేరుగా చూపిస్తూ ఫారం నెం. IV లో రిటర్నులు సమర్పించాలని అసిస్టెంట్ అమ్మకపు పన్ను అధికారి, పాట్నా సర్కిల్, 1950 జూలై 21న ప్రతివాదికి నోటీసులు జారీ చేశారు. చట్టంలోని సెక్షన్ 12(5) కింద జరిమానా ఎందుకు విధించకూడదో కారణం చూపాలని ప్రతివాదిని కోరారు. ఈ నోటీసుకు ప్రతివాది ఒరిస్సాలో అమ్మకం వ్యాపారం చేయలేదని, అందువల్ల ఒరిస్సాలో డీలర్ గా నమోదు చేసుకోవడానికి లేదా ఈ చట్టం కింద అమ్మకపు పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యత లేదని సమాధానమిచ్చారు. ఆ తరువాత, ప్రతివాది మదింపు ప్రక్రియలో పాల్గొనలేదు మరియు 1951 జూన్ 30 న దాని భాగస్వాములలో ఒకరైన నర్వతామ్ హోపట్ భాయ్ హాజరై ఖాతాలు బాగ్ బెహారాలో ఉన్నాయని మరియు ఒరిస్సా నుండి 'బీడీ' ఆకుల పంపకాలు ఇతర పంపకాలతో మిళితమయ్యాయని, అందువల్ల ఒరిస్సాలో వ్యాపారం గురించి సరైన లెక్కలు చెప్పే స్థితిలో లేనని చెప్పారు. అయితే ఈ 'బీడీ' ఆకులను ఒరిస్సాలో సేకరించి, అమ్మకానికి ప్రాసెస్ మరియు తయారు చేసి, ఒరిస్సాలోని గోదాములో నిల్వ చేసినట్లు; తరువాత వాటిని ఒరిస్సా వెలుపల వివిధ వినియోగదారులకు విక్రయించి పంపుతారని అంగీకరించారు. తన ముందున్న సమాచారముతో మదింపు అధికారి పైన పేర్కొన్న విధంగా 'బీడీ' ఆకుల అమ్మకాలు మరియు వినియోగదారులకు పంపడంలో ఆస్తి బదలాయింపు ఒరిస్సాలో పూర్తయిందని మరియు ప్రతివాది ఉద్దేశపూర్వకంగా తనను తాను నమోదు చేసుకోలేదని మరియు దాని టర్నోవర్ యొక్క రిటర్న్‌ను సమర్పించడంలో విఫలమయ్యారని నిర్ణయించారు. మదింపు అధికారి తన ఉత్తమ నిర్ణయం మేరకు పన్నును మదింపు చేసారు మరియు పన్నెండు త్రైమాసికాలకు పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే టర్నోవర్ ను రూ.61,250 గా నిర్ణయించారు, మొదటి త్రైమాసికం 1948 జూన్ 30 తో ముగుస్తుంది మరియు చివరి త్రైమాసికం 1951 మార్చి 31 తో ముగుస్తుంది. ప్రతి త్రైమాసికానికి రూ.500 జరిమానా కూడా విధించారు.

1951 జూలై 4న నాలుగు త్రైమాసికాలకు మరియు మిగిలిన ఎనిమిది త్రైమాసికాలకు 1951 ఆగస్టు 29న రెండు తేదీల్లో మదింపు ఉత్తర్వులు వెలువడ్డాయి. ఈ మదింపు ఉత్తర్వులను సవాలు చేస్తూ ప్రతివాది సంబల్‌పూర్‌లోని అమ్మకపు పన్ను అసిస్టెంట్ కలెక్టర్ కు అప్పీలుకు వెళ్లారు. ఒరిస్సాలో 'బీడీ' ఆకుల అమ్మకాలు జరగనందున ప్రతివాది ఒరిస్సాలో డీలర్ కాదని అప్పిలేట్ అథారిటీ ముందు పేర్కొన్న అభ్యర్థనలలో ఒకటి. అప్పీలు విచారణ సందర్భంగా ఈ అభ్యర్థనను వదిలేశారు, "ఒరిస్సాలో అమ్మకాలు పూర్తయ్యాయి" అని ప్రతివాది యొక్క న్యాయవాది అంగీకరించారు. (1) నిర్ణయించిన టర్నోవర్ అధికంగా ఉందని, (2) ఎలాంటి జరిమానా విధించకూడదు అనే వాదనలపై అప్పీల్ విచారణ జరిగింది. ఈ వాదనలను అప్పిలేట్ అథారిటీ తోసిపుచ్చింది. ఆ తర్వాత ప్రతివాది పునః పరిశీలన పిటిషన్ దాఖలు చేయగా, గడువు ముగిసినందున పునః పరిశీలన పిటిషన్ ను వాణిజ్య పన్నుల కలెక్టర్, ఒరిస్సా తిరస్కరించారు.

దీంతో ప్రతివాది రిట్ పిటిషన్ ద్వారా ఒరిస్సా హైకోర్టును ఆశ్రయించారు అందులో ఇలా వాదించారు (1) ప్రతివాది ఒరిస్సాలో డీలర్ కాదని; (2) అది రాజ్యాంగానంతర కాలం యొక్క అమ్మకాలు అప్పుడు ఉన్నటువంటి ఆర్టికల్ 286(1)(ఎ) యొక్క వివరణ యొక్క అర్థంలో అమ్మకాలు అని మరియు ఒరిస్సా చట్టం పై పన్ను విధించలేదని; (3) చట్టంలోని సెక్షన్ 12(5) కింద నోటీసు వివిధ కారణాల వల్ల చెల్లనిదని; (4) ఒరిస్సా అమ్మకపు పన్ను నియమాలు, 1947లోని నియమం 59 ప్రకారం ప్రతివాది అప్పీల్ మెమోరాండం మరియు పునః పరిశీలన దరఖాస్తుపై విధించిన రుసుములు చట్టంలో సమర్థనీయం కాదని; మరియు (5) మదింపు చట్టవిరుద్ధంగా చేయబడిందని మరియు అలాగే చట్టంలోని సెక్షన్ 12(5) కింద విధించిన జరిమానా కూడా. ఈ వాదనలపై ప్రతివాది మదింపు ప్రక్రియను మరియు డిమాండ్ నోటీసులను రద్దు చేస్తూ రిట్ జారీ చేయాలని మరియు చెల్లించిన ఫీజులను తిరిగి చెల్లించేలా ఆదేశించాలని కోరారు. 1955 సెప్టెంబర్ 5 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల ద్వారా హైకోర్టు ఈ పిటిషన్ ను అనుమతించింది. మదింపు ఉత్తర్వులను రద్దు చేసింది, చెల్లించిన ఫీజులను తిరిగి చెల్లించాలని మరియు "చట్టంలోని సెక్షన్ 11(1) కింద నోటీసు ఇచ్చిన కాలానికి సంబంధించి ప్రతివాది సెక్షన్ 11 ప్రకారం తన లావాదేవీల రిటర్న్ ను సమర్పించాలని" ప్రతివాదిని ఆదేశించాలని ఆదేశాలు జారీ చేసింది. తన ఆదేశాలకు మద్దతుగా హైకోర్టు ఈ క్రింది నిష్కర్షలకు వచ్చింది: (1) "అమ్మకాన్ని" నిర్వచించే చట్టంలోని సెక్షన్ 2 (జి) లోని రెండవ మినహాయింపు నిబంధనను

అడాప్షన్ ఆఫ్ లాస్ ఆర్డర్ , 1950 ద్వారా రద్దు చేయడం వల్ల మదింపు ఉత్తర్వులు చెల్లవు; (2) గోడౌన్ స్కేలుపై రుసుము విధించడం అకారణమైన మరియు రాష్ట్ర ప్రభుత్వ నియమనిర్మాణ అధికారానికి అతీతమైన పన్ను విధించడానికి సమానం; మరియు (3) సెక్షన్ 12(5) కింద జారీ చేయబడిన నోటీసు చట్టానికి అనుగుణంగా లేదు.

హైకోర్టు తెలుపు వచ్చిన మూడు నిష్కర్షల విషయంలోనూ తప్పు చేసిందని అప్పీలుదారుల తరఫున వాదించారు. చట్టంలోని సెక్షన్ 2(జి)లోని రెండో మినహాయింపు నిబంధనను రద్దు చేయడం వల్ల మదింపు ఉత్తర్వులు చెల్లవని హైకోర్టు పేర్కొనడం స్పష్టంగా తప్పు అని భావిస్తున్నారు. ప్రతివాది తరఫున చేసిన అంగీకారం దృష్ట్యా, చట్టంలోని రెండవ మినహాయింపు నిబంధన సెక్షన్ 2 (జి) గురించి చర్చించడం లేదా అడాప్షన్ ఆఫ్ లాస్ ఆర్డర్, 1950 ద్వారా దాని రద్దు యొక్క ప్రభావాన్ని లేదా దాని 20 పేరాలోని మినహాయింపు క్లాజ్ యొక్క ప్రభావాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం పూర్తిగా అనవసరం. అప్పిలేట్ అథారిటీ నమోదు చేసిన విధంగా ప్రతివాది తరఫున చాలా స్పష్టమైన పదాల్లో అమ్మకాలు ఒరిస్సాలో పూర్తయ్యాయని అంగీకరించారు. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 2(జి) ఇలా చెబుతోంది:

"సెక్షన్ 2(జి) – "అమ్మకం" అంటే, దాని యొక్క అన్ని వ్యాకరణ వైవిధ్యాలు మరియు జ్ఞాన వ్యక్తీకరణలతో, నగదు లేదా వాయిదా చెల్లింపు లేదా ఇతర విలువైన పరిగణన కోసం వస్తువులలో ఆస్తిని బదిలీ చేయడం, ఒప్పందం అమలులో వాణిజ్య వస్తువులలో ఆస్తి బదిలీతో సహా, కానీ తనఖా, తాకట్టు, ఛార్జీ లేదా ప్లెడ్జ్ కలిగి ఉండదు."

ఈ కేసులో చేసిన అంగీకారం చట్టంలోని సెక్షన్ 2(జి) పరిధిలోకి 'బీడీ' ఆకుల అమ్మకాన్ని స్పష్టంగా తెస్తుంది. మరియు ఒరిస్సాలో అమ్మకాలు పూర్తయినందున, వారు ఈ చట్టం కింద పన్ను చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. ప్రతివాది అంగీకారం దృష్ట్యా సెక్షన్ 2(జి)లోని రెండో మినహాయింపు నిబంధనకు వెళ్లడం అనవసరం.

ప్రతివాది న్యాయవాది చేసిన అంగీకారం చట్టానికి సంబంధించిన ఒక ప్రశ్నపై అంగీకారం అని, అందువల్ల ప్రతివాదికి కట్టుబడి ఉండదని ప్రతివాది తరఫు న్యాయవాది సూచించారు. మేం అంగీకరించము. అమ్మకం ఎక్కడ పూర్తవుతుందనే ప్రశ్న వాస్తవాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది మరియు అది కేవలం చట్టానికి సంబంధించిన ప్రశ్న కాదు. అంగీకారం తర్వాత ఏ దశలోనూ ప్రతివాది దానిని తిరస్కరించలేదు లేదా దాని ప్రమాణతను సవాలు చేయలేదు. రిట్

పిటిషన్ లో కూడా తప్పడు అంగీకారం జరిగి యని పేర్కొనలేదు. దీనికి విరుద్ధంగా అప్పీలేట్ అథారిటీ ఉత్తర్వులో అంగీకారంను పొందుపర్చరో అ రిట్ పిటిషన్ కు అనుబంధంగా ఉంది. రిట్ పిటిషన్ లోని 13(ఎ) పేరాలో రాష్ట్రాంతర కాలం నాటి అమ్మకానికి సంబంధించి వాదన లేవనెత్తి, అప్పుడు ఉన్నట్లు ఆర్టికల్ 286(1)(ఎ) కు ఇచ్చిన వివరణను ప్రస్తావించిన మాట వాస్తవమే. కానీ వివరణకు సంబందించి అవసరమైన గట్టి వాదనలు చేయబడలేదు మరియు పంపిణీ రాష్ట్రం లో వినియోగానికి ఒరిస్సా వెలుపల సరుకులు పంపబడ్డాయని ఎక్కడా పేర్కొనలేదు. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, రాష్ట్రానికి పూర్వం మరియు రాష్ట్రాంతర అమ్మకాల మధ్య వ్యత్యాసాన్ని చూపడానికి ఎటువంటి పునాది వేయబడలేదు, మరియు వాటన్నిటికీ సంబంధించి అవి ఒరిస్సాలో పూర్తయ్యాయని అంగీకరించారు – ఇది ఎన్నడూ తిరస్కరించబడని లేదా సవాలు చేయబడని అంగీకారం. అందువల్ల చేసిన మదింపు ఉత్తర్వుల రాష్ట్ర విరుద్ధం గురించి హైకోర్టు తన మొదటి నిష్కర్షలో స్పష్టంగా తప్పు చేసిందని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము.

మెమోరాండం ఆఫ్ అప్పీల్ మరియు పునః పరిశీలన దరఖాస్తుపై విధించిన రుసుముల చట్టవిరుద్ధ విషయం లో కూడా హైకోర్టు తప్పు చేసిందని భావిస్తున్నాము. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 29 నియమ నిర్మాణ అధికారం గురించి వివరిస్తుంది. అది ఇలా పేర్కొంది:

“సెక్షన్ 29(1) – రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, ముందటి ప్రచురణ షరతుకు లోబడి, ఈ చట్టం యొక్క ప్రయోజనాలను నిర్వహించడానికి నియమాలను రూపొందించవచ్చు.

(2) ప్రత్యేకించి మరియు అటువంటి నియమాలు సూచించే పైన పేర్కొన్న అధికారం యొక్క సాధారణతకు పక్షపాతం లేకుండా–

....

....

(ఎస్) సెక్షన్ 23 కింద పునః పరిశీలన మరియు సమీక్ష కోసం అప్పీళ్లు మరియు దరఖాస్తులను పరిష్కరించే ప్రక్రియ మరియు సంబంధిత ఇతర విషయాలు (రుసుములతో సహా).

ఒరిస్సా అమ్మకపు పన్ను నియమాలు, 1947లోని నియమం 59, మన ప్రయోజనానికి సంబంధించినంత వరకు ఇలా చెబుతుంది: –

“నియమం 59. రుసుములు – నియమం 60 నిబంధనలకు లోబడి ఈ క్రింది రుసుములు చెల్లించాలి: –

(i)	....
(ii) మదింపు లేదా జరిమానా లేదా రాయితీ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా అప్పీలు మెమోరాండం లేదా అటువంటి ఉత్తర్వులను పునః పరిశీలన లేదా సమీక్షించడం కొరకు దరఖాస్తుపై.	వివాదంలో ఉన్న మొత్తంలో ఐదు శాతాన్ని సమీప రూపాయికి లెక్కిస్తే కనీసం ఒక రూపాయి, గరిష్టంగా వంద రూపాయలకు లోబడి.
(iii)	....
(iv) పునః పరిశీలన కొరకు ఒక దరఖాస్తుపై	ఒక్క రూపాయి.”

మొదటి ప్రశ్న ఏమిటంటే, పునః పరిశీలనలో అప్పీళ్లు మరియు దరఖాస్తులకు రుసుమును నిర్ణయించే నియమాన్ని రూపొందించడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అధికారం ఇచ్చే సెక్షన్ 29 (2) (లు) ప్రావిన్షియల్ శాసనసభ యొక్క శాసనాధికార పరిధిలో ఉందా. ఈ చట్టం 1947 లో రూపొందించబడింది మరియు శాసనాధికారం యొక్క మూలాన్ని భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 లో కనుగొనాలి. ఈ చట్టం యొక్క ఏడవ షెడ్యూలులోని జాబితా II (ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేటివ్ లిస్ట్) లోని 48వ అంశం "వస్తువుల అమ్మకంపై పన్నులు" కు సంబంధించినది. మరియు అంశం 54 ఇలా ఉంది: "ఈ జాబితాలోని ఏవైనా విషయాలకు సంబంధించి రుసుములు, కానీ ఏ కోర్టులోనైనా తీసుకునే రుసుములు కాకుండా". అంశం 1 ఇతర విషయాలతో పాటు "ఫెడరల్ కోర్టు మినహా అన్ని కోర్టుల యొక్క ఏర్పాటు మరియు వ్యవస్థీకరణ మరియు వాటిలో తీసుకునే రుసుములకు" సంబంధించినది. అమ్మకపు పన్ను అసిస్టెంట్ కలెక్టర్, ఒరిస్సా వాణిజ్య పన్నుల కలెక్టర్ సహా మదింపు అధికారులు ఈ చట్టం క్రింద న్యాయ సదృశమైన విధులను నిర్వహించినప్పటికీ, "కోర్టు" అనే పదం యొక్క కఠినమైన అర్థంలో కోర్టులు కావని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. అది సరైన అభిప్రాయమని మేం భావిస్తున్నాం. కానీ సెక్షన్ 29(2) (ఎస్) r/w నియమం ప్రకారం విధించిన రుసుములు చట్టవిరుద్ధం కావు. 48, 54వ అంశాల ప్రకారం వస్తువుల అమ్మకంపై పన్నులు మరియు వాటికి సంబంధించిన రుసుముల కోసం చట్టం చేసే అధికారం అప్పటి ప్రావిన్షియల్ శాసనసభకు ఉండేది. కోర్టు రుసుములకు సంబంధించి కూడా, అంశం 1 కింద చట్టం చేసే అధికారం ప్రావిన్షియల్ లెజిస్లేచర్ కు ఉండింది. శాసన అసమర్థత కారణంగా సెక్షన్ 29(2) (ఎస్) చెల్లనిదిగా పరిగణించవచ్చని మేము భావించడం లేదు. అలాగే సెక్షన్ 29(2) (ఎస్) ప్రకారం అనుమతించిన దానికంటే నియమం 59 అతిక్రమించిందని మేం భావించడం లేదు. విధించిన రుసుములు పన్నులు కావు.

అవి "పునః పరిశీలన మరియు సమీక్షకోసం అప్పీళ్ల మరియు దరఖాస్తులను పరిష్కరించే ప్రక్రియ మరియు సంబంధిత ఇతర విషయాలు (రుసుములతో సహా)" అనే ప్రత్యేకరణ పరిధిలోకి వస్తాయి. 'సంబంధిత' అనే పదానికి కేవలం సాధారణ స్వభావం ఉన్న విషయాన్ని మాత్రమే సూచిస్తుందన్న హైకోర్టు వాదనతో మేం ఏకీభవించలేకపోతున్నాం. అప్పీలును పరిష్కరించే విధానంలో అవసరమైన సంబంధిత విషయం గా సరైన రుసుము పై అప్పీలు దాఖలు చేయడం కలిగి ఉంటుంది. *కమీషనర్, హిందూ రిలిజియస్ ఎండోమెంట్స్, మద్రాస్* v. *శ్రీ లక్ష్మీంద్ర తీర్థ స్వామియర్ ఆఫ్ శ్రీ షిరూర్ మఠ్* ([1954] ఎస్. సి. ఆర్. 1005) కేసులో పన్ను మరియు రుసుము మధ్య వ్యత్యాసాన్ని ఈ కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకుంది మరియు అక్కడ చెప్పినదాన్ని పునరావృతం చేయడం అనవసరం. నియమం 59 ద్వారా విధించబడిన రుసుములు ఒక ప్రత్యేక సంస్థ అందించే సేవలకు సంబంధించినవి మరియు సాధారణంగా రుసుములు ఏకరీతిగా ఉన్నప్పటికీ, వివిధ రకాల రుసుములు ఉండవచ్చు మరియు అన్ని కేసులకు వర్తించే నిర్వచనాన్ని రూపొందించడం సాధ్యం కాదని మేము భావిస్తున్నాము.

ఇప్పుడు, హైకోర్టు వచ్చిన చివరి నిష్కర్ష ఏంటంటే సెక్షన్ 12(5) కింద ఇచ్చిన నోటీసు చట్టానికి అనుగుణంగా లేదని. ఇక్కడ కూడా హైకోర్టు తప్పు చేసిందని మేము అనుకుంటున్నాం. సెక్షన్లు 11 మరియు 12 ప్రయోజనాల కోసం కలిపిన ఫారం నంబర్ VI లో నోటీసు జారీ చేశారు. ఫారంనకు జతచేయబడిన క్రింది సూచిక లో మదింపు అధికారి అనవసరమైన పదాలను కొట్టివేయాల్సి ఉంటుంది అని ఉంది. అలా జరగలేదని హైకోర్టు పేర్కొన్నది. అయితే, అనవసరమైన పదాలు కొట్టివేయడంలో విఫలం కావడం వల్ల నోటీసు చట్టవిరుద్ధమవుతుందనే హైకోర్టు వాదనతో ఏకీభవించలేకపోతున్నాం. ప్రతివాది నోటీసుకు సమాధానం పంపి, అది ఒరిస్సాకు చెందిన డీలర్ కాదని పేర్కొన్నారు. స్పష్టంగా, చట్టంలోని సెక్షన్ 12(5) ప్రకారం నోటీసు ఉందని అర్థం చేసుకోవడంలో ప్రతివాదికి ఎలాంటి ఇబ్బంది లేదు. చట్టంలోని సెక్షన్ 12(5) కింద జరిమానా ఎందుకు విధించకూడదో ప్రతివాది కారణం చూపాలని నోటీసులో పేర్కొన్నారు. సంబంధిత సమయంలో ఉన్న సెక్షన్ 12(5) ఈ విధంగా ఉంది:

"సెక్షన్ 12(5). తన ఆధీనంలోకి వచ్చిన సమాచారంపై, ఏ వ్యవధికైనా ఈ చట్టం కింద పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యత ఉందని, అయినప్పటికీ ఉద్దేశపూర్వకంగా రిజిస్ట్రేషన్ కోసం దరఖాస్తు చేయడంలో విఫలమయ్యాడని కలెక్టర్ సంతృప్తి చెందితే, కలెక్టర్ డీలర్ ను వినడానికి సహేతుకమైన అవకాశాన్ని ఇచ్చిన తరువాత, తన ఉత్తమ నిర్ణయం మేరకు మదింపు చేయాలి. అటువంటి వ్యవధికి మరియు తదుపరి అన్ని వ్యవధులకు సంబంధించి డీలర్ నుండి చెల్లించాల్సిన పన్ను మొత్తం ఏదైనా ఉంటే, అలా మదింపు చేయబడిన మొత్తానికి అదనంగా, ఆ మొత్తానికి ఒకటిన్నర రెట్లు మించకుండా జరిమానా రూపంలో డీలర్ చెల్లించాలని కలెక్టర్ ఆదేశించవచ్చు." 1951 జూలై 4న నాలుగు త్రైమాసికాలు, 1951 ఆగస్టు 29న ఎనిమిది త్రైమాసికాలు చొప్పున పలు త్రైమాసికాలకు ఒక నోటీసు జారీ చేసి, ప్రతి త్రైమాసికానికి విడివిడిగా మదింపు చేశారని మా ముందు వాదించారు. ఇది చట్టవిరుద్ధమని వాదించారు. ఈ వాదన

సరైనదని మేము అంగీకరించలేకపోతున్నాము. సెక్షన్ 12(5) ఒక వ్యవధి గురించి చెబుతుంది, మరియు ఆ వ్యవధి ఒక త్రైమాసికం కంటే ఎక్కువ వాటిని కలిగి ఉండవచ్చు. అయితే, రిటర్న్ ఫారం IV లో సమర్పించాల్సి ఉంటుంది, అది r/w ఒరిస్సా అమ్మకపు పన్ను నియమాలు, 1947లోని నియమం 20 ప్రకారం ప్రతి త్రైమాసికానికి మదింపుదారు తన టర్నోవర్ వివరాలను సమర్పించాల్సి ఉంటుంది. అందువల్ల ప్రతి త్రైమాసికం యొక్క పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే టర్నోవర్ పై మదింపు చేయాలి.

చివరగా, చివరి మూడు త్రైమాసికాలకు సెక్షన్ 12 (5) కింద ఎటువంటి నోటీసు లేదని, అందువల్ల ఆ త్రైమాసికాలకు మదింపు ఉత్తర్వులు చెల్లనివిగా పరిగణించాలని వాదించారు. మొదటి ఐదు త్రైమాసికాల్లో మదింపు ఉత్తర్వులు ఇచ్చిన తర్వాత చివరి మూడు త్రైమాసికాలకు కూడా మదింపు అధికారి తన ఖాతాలను సమర్పించాలని ప్రతివాదిని ఆదేశించారని, కానీ ఎటువంటి ఖాతాలను సమర్పించలేదని అప్పీలేట్ అథారిటీ ఎత్తిచూపింది. సెక్షన్ 12(5) ప్రకారం డీలర్ కు సహేతుకమైన వాదనలు వినిపించే అవకాశం కల్పించిన తర్వాత తదుపరి అన్ని వ్యవధులకు తన ఉత్తమ నిర్ణయం మేరకు మదింపు చేయడానికి మదింపు అధికారికి వీలు కల్పిస్తుంది. గత మూడు త్రైమాసికాలకు సంబంధించి కూడా ప్రస్తుత సందర్భంలో అలాంటి అవకాశం ఇవ్వబడింది, మరియు గత మూడు త్రైమాసికాల మదింపు అంచనాచెల్లనిదిగా ఉందని మేము భావించలేకపోతున్నాము.

పైన పేర్కొన్న కారణాల దృష్ట్యా మేము ఈ అప్పీలును అనుమతించాలి, 1955 సెప్టెంబరు 5 న హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వులను రద్దు చేయాలి మరియు ప్రతివాది యొక్క రిట్ పిటిషన్ ను కొట్టివేయాలి. హైకోర్టులో మరియు ఈ కోర్టులో జరిగిన విచారణకు సంబంధించిన వారి ఖర్చులకు అర్హులు.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.